

Aramis'in Büyük Yalnızlığı

— Gökhan Damar · 26 Ocak 2012

karanlık bir sokak lambasının altında
terk ediyordu şeytan ritüelini
gölgeler valsına devam ediyordu
kasabanın girişindeki barda
yalnız adamlar ve kalabalık kadınlar
vakit geçtikçe bir bir kayboldular
önce şu kırmızı elbiseli büyülü kadın
bir müddet dansına devam ediyor
yüzünde sonsuz bir gökyüzü
bulutlu gözlerinde birden yağmur başlıyor

tam ortasında barın
sessizliğe bürünmüş acılı bir adam
yeni ayrılmış çocuklarından
karısını kumarda kaybetmiş
ruleti döndürüyor en başından
kırmızıya oynadın mı bu iş tamam

boş bir bardağın aslında dolu olması gerektiğini savunan
o müthiş felsefeci ve barmen aramis
hayatında hiç içki içmemiş
ve bardaki yalnız adam en iyi arkadaşı aramis'in
o büyük yalnızlığını anlatıyor durmadan
biraz aldatılmış hayli kırgın
ağır yaralı ama yaşıyor arkasında fotoğraflarının

dans etmekle sevişmek arasında gidip gelen şu ilginç çift
bir gece önce ayrılmışlar bir daha barışmamak üzere
sonra kendilerini içkiye vermişler
barışmadan konuşmaya çalışıyorlar
nefesleri tükendiğinde geriye yapacak tek şey kalıyor
susmak için öpüşmek...
nefret dolu gözlerle birbirlerine bakarak
kavga eder gibi sevişiyorlar

gürültülü ortamlardan pek hoşlanmasa da
dört kişilik bir masada kendiliğindenliğe alışmış bir kadın
yeni iş ortaklarıyla birlikte kocasının yanında oturuyor
ve memnun olmasa da dinliyor konuşulanları
arada bir gülümsüyor orada olduğunu hissettirmek için
bir an aramis ile göz göze geliyor
bardağın dolu tarafını görebilmek için daha hızlı içmeye başlıyor
kadehler ateş düşünceler barut
"bir yağmurun tam ortasında durmuşum" diyor kadın
" üzerimizde kapkara bir bulut..."

önce kırmızı elbiseli büyülü kadın çıkıyor bardan
yüzünde sonsuz bir gökyüzü
sonra sessizliğe bürünmüş o acılı adam
ruleti döndürüyor en başından
ve kırmızıya oynuyor
büyülü kadınla birlikte yeni bir valse başlıyor

aramis bardağın dolu tarafına bakmaya devam ediyor hala
karanlık bir sokak lambasının altında
masadaki kadınla son kez göz göze geliyor
ve başlıyor yağmurun gökyüzündeki dansı
kavuşmak mümkün olmasa da
sonsuz dek sürecek bu şarkı

mehmet gökhan damar